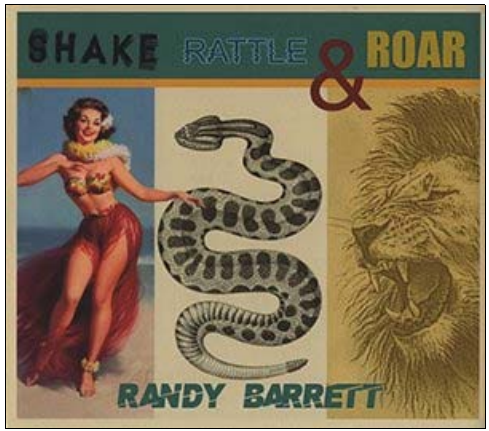

randy barrett

shake rattle & roar

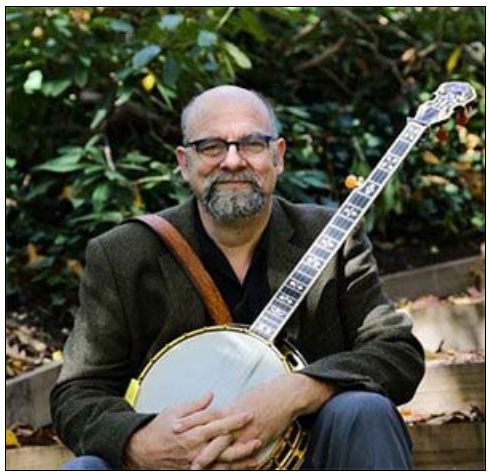

Er is maar een handvol banjospelers die zowel het bluegrass-drievinger-picken en de clawhammer ritmische neergaande slag in de vingers hebben. **Randy Barrett** kan het allebei en wisselt ze ook heel mooi en effectief af. Dat levert klankkleuren, variërende dynamiek en harmonische structuren op waar je af en toe met open mond van bewondering naar zit te luisteren.

Nu is Barrett gelukkig ook een goede luisteraar, en daardoor een geweldige ensemblespeler, en zijn vijfsnarige banjo komt dan ook volledig tot zijn recht bij de sublieme stringband die hij om zich heen heeft staan, een aantal van Patuxent's beste musici – Danny Knicely op mandoline, altijd op het scherpst van de snede, Nate Leath op fiddle, wild, maar lyrisch, hij speelt net zo gemakkelijk old time, swing, of traditionele bluegrass. Gitarist Tom McLaughlin en bassist Mark Schatz tenslotte zijn onmisbare puzzelstukken in dit hechte gezelschap.

Zeven van de elf composities zijn van Barrett zelf, en de stukken van Earl Scruggs en Eric Weissberg doen de oude meesters gemakkelijk vergeten, en dat wil wat zeggen. Hij sluit het instrumentale album overigens verrassend af met een traditional, **Walkin' Boss**, waarin hij laat horen dat hij ook nog eens geweldig kan zingen. Die zag ik even niet aankomen, moet ik bekennen, maar het was een fraaie uitsmijter.

- Randy Barrett – Shake, Rattle & Roar – Patuxent Music

Luister hier naar een paar fragmenten:

randy barrett - mercury dime

randy barrett - shake rattle and roar

randy barrett - walkin boss

There are only a handful of banjo players who have both the bluegrass three finger picking and the clawhammer rhythmic downstroke in their fingers. Randy Barrett can do both and alternates them very nicely and effectively. This produces timeless colors, varying dynamics and harmonic structures that you can listen to with admiration from time to time.

Now Barrett is fortunately also a good listener, and therefore a great ensemble player, and his five-string banjo comes into its own fully with the sublime string band that he has around him, some of Patuxent's best musicians - Danny Knicely on mandolin, always at the cutting edge, Nate Leath on fiddle, wild but lyrical, he just as easily plays old time, swing, or traditional bluegrass. Guitarist Tom McLaughlin and bass player Mark Schatz are indispensable puzzle pieces in this close company.

Seven of the eleven compositions are by Barrett himself, and the pieces by Earl Scruggs and Eric Weissberg make the old masters easily forgotten, and that means something. He also surprisingly concludes the instrumental album with a traditional, Walkin ’Boss, in which he shows that he can also sing great. I did not see that coming for a moment, I must confess, but it was a nice bouncer.